

Kortanalys 2/2021

Kommunala variationer i risk för otrygghet

Innehåll

Sammanfattning	3
Inledning	5
Syfte och frågeställningar	7
Metod och material	8
Kategoriseringar och analys	9
Begränsningar	10
Variationer i otrygghet	12
Skillnader utifrån olika individfaktorer	15
Kommunala skillnader i otrygghet vid kontroll för individfaktorer	18
Avslutande diskussion	23
Referenser	25
Bilagor	27
Bilaga 1. Riskkvoter utan kontroll för individfaktorer	27
Bilaga 2. Riskkvoter med kontroll för individfaktorer	29

urn:nbn:se:bra-1000

© Brottsförebyggande rådet 2021

Författare: Jon Lundgren

Vetenskaplig granskare: Henrik Andershed, professor i psykologi och kriminologi, Örebro universitet.

Omslagsillustration: Susanne Engman

Produktion: Brottsförebyggande rådet, Box 1386, 111 93 Stockholm

Telefon 08-527 58 400, e-post info@bra.se, www.bra.se

Denna kortanalys kan laddas ner från Brås webbplats <http://www.bra.se>

Sammanfattning

I den här kortanalysen studeras kommunala variationer i risken att känna sig otrygg vid utevistelse i det egna bostadsområdet kvällstid. Vidare undersöks i vilken mån individsammansättningen kan bidra till att förklara variationen i otrygghet på kommunnivå. Kortanalysen bygger NTU-data för åren 2017–2020.

Otryggheten skiljer sig påtagligt mellan olika kommuner

Andelen som uppger att de känner sig ganska eller mycket otrygga vid utevistelse i bostadsområdet under kvällstid varierar påtagligt mellan landets kommuner/stadsdelar: från 6 procent i Storuman till 59 procent i Malmöstadsdelen Fosie. Det finns ett tydligt mönster där risken att känna sig otrygg är betydligt mindre i landets norra och mer glesbefolkade delar jämfört med kommuner i mer tätbefolkade områden i närheten av storstadsregionerna.

Kön och egen eller närståendes utsatthet för brott har störst betydelse för risken att känna sig otrygg.

Av de individfaktorer som undersökts i kortanalysen är kön den faktor som har störst betydelse för risken att känna otrygghet. Kvinnor har ungefär dubbelt så hög risk att känna otrygghet vid sen utevistelse i bostadsområdet jämfört med män. En liknande överrisk finns även bland personer som under föregående år utsattes för brott mot person eller som haft en närstående som utsatts för brott. Andra grupper som har en större risk att känna otrygghet är bland annat personer 65–84 år, personer som bor i flerfamiljshus och personer med förgymnasial utbildning.

Individfaktorer förklarar till viss del skillnader i otrygghet mellan kommuner

Antalet kommuner/stadsdelar med en signifikant överrisk för otrygghet minskade från 93 till 33 vid kontroll för individfaktorer. Samtidigt ökade antalet kommuner med en signifikant underrisk från 59 till 77. Bland de

kommuner där en signifikant överrisk för otrygghet kvarstod minskade risken i genomsnitt med 12 procent. Individfaktorerna förklarar således en del av skillnaderna i otrygghet mellan kommuner/stadsdelar. Samtidigt kvarstår det övergripande mönstret att risken för otrygghet tenderar att vara större kring storstadsområdena och mindre bland kommuner i landets mer glesbefolkade delar.

Inledning

Trygghet är en viktig såväl som aktuell samhällsfråga, och att öka tryggheten är ett centralt mål inom svensk kriminalpolitik. Bland annat beslutade regeringen under våren 2020 att tillsätta en parlamentarisk trygghetsberedning som en del i det så kallade 34-punktsprogrammet (Dir. 2020:32). I den här kortanalysen undersöks kommunala skillnader¹ vad gäller risken att känna sig otrygg samt i vilken mån dessa kan förklaras av kommunernas individsammansättning.

Brå har sedan 2006 årligen genomfört den nationella trygghetsundersökningen (NTU) som bland annat mäter otrygghet och utsatthet för brott i befolkningen. Sedan 2016 har andelen som upplever otrygghet vid utevistelse i sitt bostadsområde på kvällstid legat på en högre nivå än tidigare år (Brå 2020a). Tidigare studier har även visat att otryggheten skiljer sig till stor del mellan olika delar i landet (Brå 2019) liksom att otryggheten kan variera mellan olika bostadsområden i samma kommun och mellan kommuner (Brå 2009, Region Stockholm 2021). I en NTU-kortanalys från 2019 framgick exempelvis att andelen som uppgav att de kände sig otrygga i Malmöstadsdelen Fosie var 65 procent medan motsvarande andel i Storumans kommun uppgick till 6 procent. Att den upplevda otryggheten varierar mellan kommuner har sannolikt till viss del att göra med att Sveriges kommuner ser olika ut vad gäller folkmängd, infrastruktur, befolkningssammansättning, kommunens resurser osv. Förutsättningarna för trygghet kan därför också antas skilja sig åt mellan olika kommuner och stadsdelar.

Otrygghet är ett mångfacetterat fenomen, och forskning på området inrymmer flera olika förklaringsmodeller till varför folk upplever otrygghet. Ett vanligt förekommande perspektiv bland studier om otrygghet är upplevd sårbarhet. Perspektivet har som utgångspunkt att människors upplevelse av sårbarhet avseende exempelvis förmåga att fysiskt försvara sig varierar, liksom deras förmåga att återhämta sig psykiskt/fysiskt eller ekonomiskt från brottutsatthet. De som upplever sig som sårbara har en ökad risk att känna sig otrygga. Kvinnor och äldre personer känner sig till exempel oftare otrygga

¹ För storstadskommunerna Stockholm, Göteborg och Malmö görs dock jämförelser på stadsdelsnivå.

än andra grupper. (Mellgren & Kronkvist, 2013; Brå 2018; Brå 2009) Tidigare studier har även visat att otrygghet samvarierar med om man tidigare blivit utsatt för brott, men även om närstående personer utsatts för brott. Otrygghet kan också vara relaterat till den fysiska omgivningen. Höghusområden där det är svårare att upptäcka och ingripa vid en eventuell brotts handling kan till exempel bidra till otrygghet, men även sådant som dåligt upplysta promenadstråk och områden med mycket nedskräpning eller graffiti (Ceccato & Bamsar 2016). Tidigare studier har även visat att områden som präglas av en hög koncentration av resurssvaga individer ofta har en stor befolkningsomflyttning, vilket försämrar möjligheterna att skapa sociala band och gemensamma normer mellan de boende, vilket i sin tur kan leda till minskad social kontroll och större otrygghet (Brå 2009; Sampson et al. 1997).²

Som nämnts skiljer landets kommuner sig åt i flera avseenden som kan ha en inverkan på hur trygga människor känner sig. De förklaringar till otrygghet som beskrivits ovan skulle något förenklat kunna delas in i tre övergripande modeller: (1) Att individsammansättningen i kommunerna skiljer sig åt avseende grupper som har en ökad benägenhet att känna sig otrygga. (2) Att yttre förhållanden i kommunerna skiljer sig åt på sätt som i olika utsträckning bidrar till otrygghet, till exempel olika nivåer av brottslighet i områdena, typ av bebyggelse och infrastruktur. (3) Att boendesegregation i olika utsträckning bidrar till trygghet respektive otrygghet. I den här kortanalysen ligger fokus på den första av de tre ovanstående förklaringarna, det vill säga skillnader i kommunernas individsammansättning. Genom att undersöka hur otryggheten i olika kommuner och stadsdelar varierar, med respektive utan hänsyn tagen till olika individfaktorer, är det möjligt att få en bild av vilken betydelse individfaktorer har för risken att känna otrygghet och i vilken utsträckning skillnader i otrygghet mellan olika kommuner kan förklaras av individsammansättningen.

² Utöver dessa exempel finns även flera andra förklaringar till otrygghet, t.ex. individers förståelse av vissa områden och massmedias rapportering om brott och otrygghet (Brå 2009 Sandstig, 2010).

Syfte och frågeställningar

Kortanalysens syfte är att beskriva hur otrygghet varierar mellan landets kommuner (och storstädernas stadsdelar), på vilket sätt otrygghet relaterar till olika individfaktorer och i vilken mån skillnaden i otrygghet mellan olika kommuner kan förklaras av individfaktorer. Frågeställningar som besvaras är följande:

- Hur varierar otryggheten i olika kommuner och stadsdelar?
- Hur ser risken för otrygghet ut i olika grupper av individer?
- I vilken utsträckning förklaras skillnader i otrygghet på kommunnivå av individfaktorer?

Metod och material

Kortanalysen är huvudsakligen baserad på den nationella trygghetsundersökningen (NTU). Underlaget har dock i viss mån kompletterats med demografiska uppgifter från Statistiska centralbyrån (SCB).

Datamaterialet från NTU kommer från insamlingarna 2017–2020.³ Under undersökningsperioden tillfrågades årligen ett slumpmässigt urval på 200 000 personer i åldrarna 16–84 år om att delta i undersökningen. Datainsamlingen skedde huvudsakligen via webbenkäter.⁴ Den årliga svarsfrekvensen under undersökningsperioden var 37–40 procent (41–44 procent viktat). Externt bortfall hanteras genom så kallad viktning, vilket innebär att svarande från grupper som är underrepresenterade får större vikt och vice versa. Syftet med viktningen är att resultaten ska vara representativa för befolkningen sett till de variabler som ingår i undersökningen. För mer detaljerad information om metoden i NTU, se den tekniska rapporten (Brå 2020).

Anledningen till att slå samman NTU-data för flera undersökningsår är att det krävs ett förhållandevis stort svarsunderlag för att kunna genomföra robusta analyser på kommunnivå. Åren 2017–2020 besvarades NTU av 301 239 personer. För att redovisa resultat på kommun-/stadsdelsnivå bestämdes att minst 100 personer skulle ha besvarat frågan i respektive kommun/stadsdel, vilket inneburit att 5 av 321 kommunerna/stadsdelarna inte ingår i de kommunjämförande analyserna.⁵ Däremot ingår dessa kommuner i de resultat som redovisas på nationell nivå. Antalet svarande på frågan om otrygghet var i genomsnitt 987 per kommun.

³ År 2017 genomfördes två parallella NTU – en med den tidigare metoden som baserades på telefonintervjuer (reguljära NTU) och en med den nya metoden som baseras på webbenkäter och som har ett betydligt större urval (NTU Lokal). Det är NTU Lokal 2017 som den här kortanalysen baseras på.

⁴ De som inte besvarat webbenkäten inom två veckor erbjöds att i stället svara via en postenkät.

⁵ De fem kommuner med för få svarande är Bjurholm, Dals-Ed, Gullspång, Nordmaling och Ydre.

Kategoriseringar och analys

För att mäta otrygghet har följande fråga i NTU använts: Om du går ut ensam sent en kväll i området där du bor, hur trygg eller otrygg känner du dig då? Svartalternativen är: mycket trygg, ganska trygg, ganska otrygg, mycket otrygg och går aldrig ut ensam sent på kvällen. De som svarat att de känner sig ganska eller mycket otrygga eller att de inte går ut på kvällen på grund av otrygghet⁶ definieras i kortanalysen som otrygga. Det bör här nämnas att otrygghet är ett komplext fenomen som kan mätas på flera olika sätt (se exempelvis Brå 2019–2021). Det är därför viktigt att vara medveten om att kortanalysen inte mäter alla former av oro eller otrygghet. Frågan har valts som mått på otrygghet då den dels relaterar upplevelsen av otrygghet till platsen där man bor, dels inte är riktad till någon specifik brottstyp utan snarare handlar om en generell känsla av otrygghet.

Kortanalysens resultat har i huvudsak tagits fram med hjälp av logistiska regressioner. Resultaten från dessa redovisas i form av riskkvoter (RR). Riskkvoter kan anta värden från 0 och uppåt. Om riskkvoten är 1,0 är risken lika stor för de analyserade grupperna att känna otrygghet som för referensgruppen. Riskkvoter under 1,0 innebär att gruppen har mindre risk att känna sig otrygg i bostadsområdet än referensgruppen, medan riskkvoter över 1,0 betyder att risken är större än för referensgruppen. Om exempelvis andelen kvinnor som känner sig otrygga skulle vara 10 procent och andelen män 5 procent, blir riskkvoten 2,0 ($10 / 5 = 2,0$). Det kan uttryckas som att risken för att känna sig otrygg är dubbelt så stor för kvinnor som för män.

Som nämnts kommer kortanalysen att undersöka otrygghet på både kommunnivå och individnivå. För storstadskommunerna Stockholm, Göteborg och Malmö redovisas resultaten utifrån en stadsdelsindelning⁷ eftersom stadsdelarna i många fall har en befolkningsstorlek som är jämförbar med andra kommuner. För att undersöka skillnader i otrygghet mellan kommuner har referenskategorierna utgjorts av Forshaga. Valet av Forshaga som referenskommun har gjorts eftersom kommunen har samma andel otrygga som riksgenomsnittet i NTU 2017–2020 (28,3 procent), och får således representera den genomsnittliga otryggheten i landet. De över- respektive underrisker som redovisas för kommunerna är således i förhållande till Forshaga.

De individfaktorer⁸ som studeras i kortanalysen har valts utifrån variabler

⁶ I NTU finns en följdfråga för att särskilja de som inte går ut på kvällen på grund av otrygghet och de som inte kan eller vill gå ut av andra skäl. Endast de som svarat att de inte går ut på grund av otrygghet har kategoriserats som otrygga bland de som inte går ut.

⁷ Resultaten för Stockholm redovisas efter Stockholms stads indelning av stadsdelsområden, medan Göteborgs kommun redovisas efter den indelning i stadsdelsnämndsområden som kommunen använde fram till och med 2020. Malmö kommun delades fram till 2013 in i stadsdelar, en indelning som sedan dess har upphört. I den här rapporten redovisas resultaten dock för de områden som tidigare utgjorde stadsdelar i Malmö.

⁸ De individfaktorer som analyserats kan dock i viss mån även antas återspegla förhållanden på områdesnivå. Denna problematik diskuteras närmare i metodavsnittet om begränsningar.

som finns tillgängliga i NTU och som enligt tidigare forskning kan antas påverka risken för otrygghet (Brå 2009). Dessa utgörs av variablerna kön, ålder, svensk/utländsk bakgrund, familjetyp, inkomst, utbildningsnivå, bostadstyp, sysselsättning, utsatthet för brott mot person, utsatthet för brott mot hushåll och närståendes utsatthet för brott. I tabell 1 redovisas hur respektive variabel kategoriserats.

Tabell 1. Variabler samt kategorisering av de individfaktorer som undersöks i kortanalysen.

Variabel				
Kön	Man	Kvinna		
Ålder	16–24 år	25–44 år	45–64 år	65–84 år
Utländsk bakgrund	Svenskfödd, en eller båda föräldrar svenskfödda	Båda föräldrarna utrikesfödda	Utrikesfödd	
Familjetyp	Sammanboende utan barn	Ensamstående utan barn	Ensamstående med barn	
Inkomst	Kvartil 1	Kvartil 2	Kvartil 3	Kvartil 4
Utbildningsnivå	Förgymnasial	Gymnasial	Eftergymnasial	
Bostadstyp	Flerfamiljshus	Småhus		
Sysselsättning	Arbetande	Arbetsökande	Sjukskriven alt. sjuk- eller aktivitetsersättning	Övrigt (t.ex. studerande eller pensionär)
Utsatt för brott mot person under föregående år	Ja	Nej		
Utsatt för brott mot hushåll under föregående år	Ja	Nej		
Närstående utsatt för brott under föregående år	Ja	Nej		

Begränsningar

I kortanalysen beskrivs de kommuner där det finns en signifikant över- eller underrisk för att de boende känner sig otrygga i bostadsområdet. Även om resultaten är signifikanta är det viktigt att komma ihåg att riskkvotens storlek är en uppskattning och inte en exakt nivå. Det finns alltid ett konfidensintervall och den ”egentliga” riskkvoten kan således skilja sig mot den som analysen visar. Konfidensintervallen är i många fall stora och de exakta riskkvoterna bör därför tolkas med försiktighet. Vad gäller skillnader i otrygghet är det även viktigt att komma ihåg att skillnader i otrygghet kan finnas även om resultaten inte är statistiskt signifikanta, och att en signifikant skillnad inte är detsamma som en stor skillnad. Som nämnts kan konfidensintervallen vara stora (i synnerhet för mindre kommuner). Ett resultat som inte är statistiskt signifikant innebär att det inte går att tolka om det finns en överrisk eller inte.

En annan begränsning som är bra att tänka på är att enkätundersökningar såsom NTU sannolikt inte fångar upp de mest marginaliserade grupperna (till exempel hemlösa och personer med ett tungt missbruk) i befolkningen, vilket kan innebära en viss underskattning av otryggheten då det är troligt att sådana grupper upplever mer otrygghet än genomsnittet.

Det är även viktigt att tänka på att otryggheten i kommuner såväl som storstädernas stadsdelar kan skilja sig åt mellan olika områden. Även om en kommun som helhet inte har någon överrisk sett till otrygghet kan delar av samma kommun ha stora problem med otrygghet lokalt som inte framgår vid analys på kommunnivå.

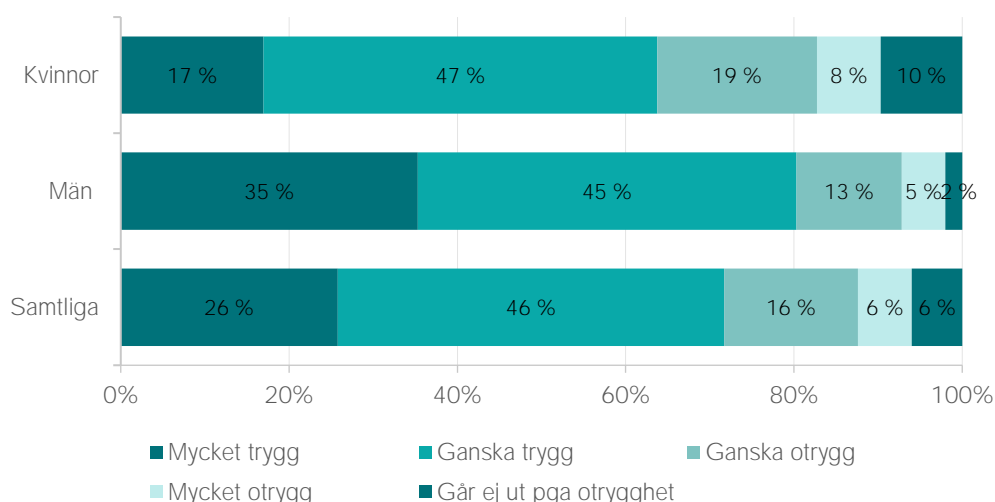
En annan viktig aspekt att ha i åtanke är att individ- och områdesfaktorer i många fall kan antas överlappa med varandra. Även om exempelvis utsatthet för brott är en erfarenhet på individnivå kan det även tänkas avspeglas i var man bor, givet att brottsnivåer liksom otrygghet varierar mellan olika områden. På samma sätt kan andra variabler såsom bostadstyp, till viss del antas återspegla områdesförhållanden. Detta är ett större problem vid analyser på lägre nivå till exempel bostadsområden, då dessa generellt är mer homogena än kommuner. Det är dock viktigt att vara medveten om denna problematik och att det därmed finns en risk att individfaktorernas förklaringskraft i viss mån överskattas, i synnerhet vad gäller resultaten för storstädernas stadsdelar.

Variationer i otrygghet

I kapitlet redovisas inledningsvis jämförelser mellan olika kommuner och storstädernas stadsdelar rörande de boendes otrygghet när de vistas utomhus i sitt bostadsområde. Därefter undersöks otrygghet i relation till olika individfaktorer. Slutligen jämförs otryggheten i olika kommuner med hänsyn tagen till individfaktorena.

Resultaten från NTU 2017–2020 visar att en majoritet (72 procent) av befolkningen (16–84 år) känner sig ganska eller mycket trygga med att vistas utomhus under kvällstid. Nästan en tredjedel av befolkningen (cirka 28 procent) uppger dock att de känner sig ganska eller mycket otrygga, varav 6 procent upplever otryggheten som så allvarlig att de avstår från att gå ut kvällstid. Störst är otryggheten bland kvinnor där 37 procent uppger att de känner sig ganska/mycket otrygga eller inte går ut på grund av otrygghet, vilket kan jämföras med 20 procent bland männen. Särskilt stor är skillnaden bland de som väljer att avstå från att vistas ute kvällstid på grund av otrygghet (10 procent för kvinnor och 2 procent för män).

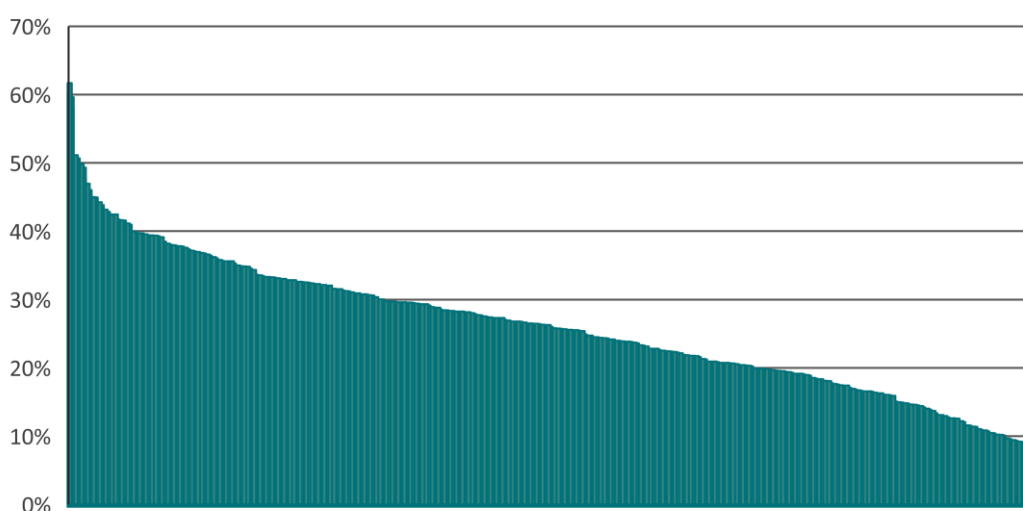
Figur 1. Svandsandelar för frågan om otrygghet vid vistelse utomhus kvällstid i det egna bostadsområdet. NTU 2017–2020.

Andelen som uppger att de känner sig otrygga i sitt bostadsområde är dock inte jämnt fördelad över landet, vilket blir tydligt vid en kommunjämförelse. I figur 2 redovisas variationen i andelen som upplever otrygghet i sin

kommun/stadsdel.⁹ (Av utrymmesskäl redovisas resultaten utan kommun-/stadsdelsnamn). Andelen som uppger att de känner sig ganska eller mycket otrygga varierar från cirka 6 procent i Storuman till 59 procent i Malmöstadsdelen Fosie.

Figur 2. Variationer mellan samtliga 316 kommuner och stadsdelar i andelen som känner sig ganska eller mycket otrygga med att vistas utomhus kvällstid i det egna bostadsområdet. NTU 2017–2020.

För att titta närmare på hur otryggheten varierar mellan landets kommuner har en logistisk regression gjorts, där kommuner som har en statistiskt signifikant¹⁰ över- eller underrisk jämfört med övriga landet redovisas i figur 3.¹¹ Vidare framgår att 93 av de 315 kommuner/stadsdelar som ingår i analysen har en signifikant överrisk medan 59 har en signifikant underrisk jämfört med referenskommunen.¹² Som framgår av figur 3 tenderar risken för otrygghet att vara större i mer tätbefolkade områden nära de tre storstadsområdena Stockholm Göteborg och Malmö. De kommuner där det finns överrisk för otrygghet motsvarar cirka 10 procent av landytan men 38 procent av befolkningen.¹³

⁹ Kommunerna Bjurholm, Dals-Ed, Gullspång, Nordmaling och Ydre ingår inte i figuren, vilket beror på att färre än 100 personer besvarade frågan om otrygghet.

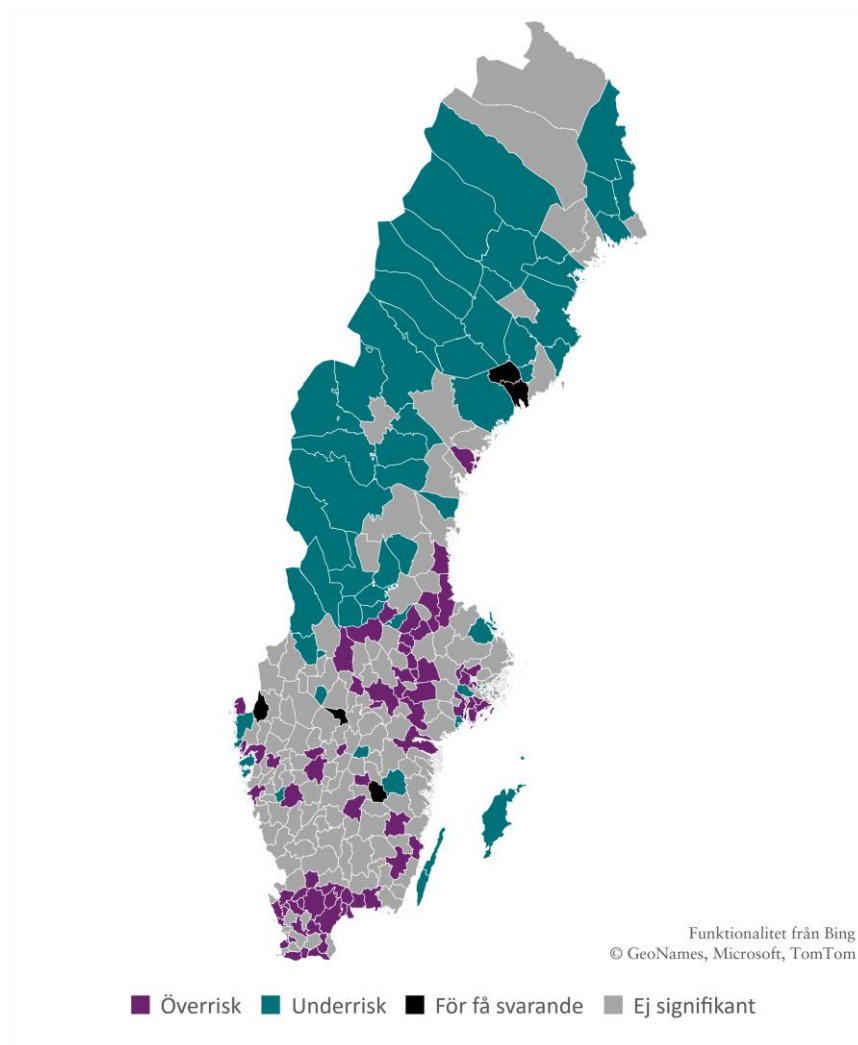
¹⁰ Statistisk signifikans innebär här att det med minst 95 procent säkerhet går att säga att det finns en över- eller underrisk att känna sig otrygg jämfört med kommunen Forshaga där andelen som känner sig otrygga motsvarar genomsnittet för landet som helhet. Kommuner där det inte finns en statistisk signifikant skillnad innebär att det inte går att säkerställa om det finns en överrisk eller inte.

¹¹ Figuren har skapats i Excels kartfunktion., i vilken det inte är möjligt att redovisa resultaten på stadsdelsnivå. Det går således endast att utläsa kommunresultaten i figuren. Vid framtagningen av resultaten har dock även storstädernas stadsdelar ingått.

¹² Forshaga har samma andel otrygga som landet som helhet och har därför utgjort referenskategori i den logistiska regressionen.

¹³ Uppgifter om landyta och befolkningsantal har hämtats från SCB.

Figur 3. Karta med indelning av Sveriges kommuner utifrån risken att man känner sig otrygg med att vistas utomhus kvällstid i det egna bostadsområdet. NTU 2017–2020.

I tabell 2 redovisas de 10 kommuner/stadsdelar där risken för att känna otrygghet är störst respektive lägst.¹⁴ Resultaten redovisas i form av riskkvoter, och värden över 1 innebär att risken att känna sig otrygg i bostadsområdet är större än i referenskommunen medan värden under 1 innebär att risken är mindre (se metodkapitlet för en mer detaljerad beskrivning av riskkvoter). Bland de med störst överrisk utgörs en förhållandevis stor del av stadsdelar i Stockholm och Malmö. Fosie är den stadsdel där risken för otrygghet är som störst, med över dubbelt så hög risk (RR 2,39) som referenskommunen.¹⁵ Därefter följer Rinkeby-Kista, Rosengård, Skärholmen och Spånga-Tensta som alla har cirka två gånger

¹⁴ Riskkvoter för övriga kommuner redovisas i tabell 5 och 6 i bilaga 1.

¹⁵ Referenskommunen är Forshaga.

större otrygghetsrisk än genomsnittet. Övriga kommuner/stadsdelar (Åstorp, Östra-Göteborg, Hyllie, Bjuv och Upplands Bro) ligger strax under (RR 1,79–1,93). Av de kommuner där otrygghetsrisken är lägst ligger en majoritet i norra Sverige, varav Storuman är den kommun där otrygghetsrisken är som lägst (RR 0,21).¹⁶

Tabell 2. Riskkvoter för de 10 kommuner/stadsdelar där det är störst respektive minst risk för att invånarna känner sig otrygga utomhus i det egna bostadsområdet kvällstid. NTU 2017–2020.

Överrisk	Riskkvot (RR)	Underrisk	Riskkvot (RR)
Fosie (Malmö)	2,39	Storuman	0,27
Rinkeby-Kista (Sthlm)	2,08	Sorsele	0,34
Rosengård (Malmö)	2,06	Vaxholm	0,36
Skärholmen (Sthlm)	2,00	Arjeplog	0,38
Spånga-Tensta (Sthlm)	1,94	Bräcke	0,38
Åstorp	1,93	Åsele	0,39
Östra Göteborg	1,85	Malå	0,39
Hyllie (Malmö)	1,84	Ånge	0,39
Bjuv	1,82	Vindeln	0,40
Upplands Bro	1,79	Dorotea	0,40

Skillnader utifrån olika individfaktorer

Som nämnts i inledningen så skiljer sig otryggheten åt mellan olika grupper av individer, baserat på bland annat faktorer som kön, ålder och socioekonomisk status. En central fråga blir då i vad mån skillnaderna i otrygghet bland boende i olika kommuner beror på skillnader i befolkningssammansättningen. För att undersöka i vilken utsträckning olika bakgrundsfaktorer påverkar risken för otrygghet har en multivariat logistisk regression utförts, där risken för att känna sig ganska eller mycket otrygg i bostadsområdet kvällstid studeras med hänsyn tagen till olika individfaktorer. Resultaten som redovisas i tabell 3 anger hur mycket större eller mindre risken att känna sig otrygg är för respektive variabelgrupp i relation till sin referenskategori. I tabellen utgörs exempelvis referenskategorin (ref) för variabeln kön av män. Det innebär att riskkvoterna beskriver risken för otrygghet bland kvinnor jämfört med män.¹⁷ I tabell 3 har tre olika regressionsmodeller testats (modell A, B och C). I modell A ingår endast individfaktorerna kön, ålder och utländsk kontra svensk bakgrund. I

¹⁶ Vid tolkning av resultaten är det bra att tänka på att riskkvoterna alltid befinner sig på ett konfidensintervall och att den verkliga riskkvoten därför kan avvika från den redovisade. Att resultaten är statistiskt signifikanta innebär dock att vi med minst 95 procents säkerhet kan säga att risken är högre/lägre än för referenskommunen.

¹⁷ Se metodkapitlet för en mer detaljerad beskrivning av logistiska regressioner samt hur riskkvoternas storlek ska tolkas.

modell B tillkommer variablerna familjetyper, inkomst, utbildningsnivå, bostadsnivå och sysselsättning. I den sista modellen (modell C) tillkommer variabler gällande utsatthet för brott mot person och utsatthet för egendomsbrott samt om närstående utsatts för brott.

Som framgår av modell A är kön den variabel som har störst påverkan på otrygghet, där risken att känna sig otrygg i bostadsområdet är nästan dubbelt så stor (RR 1,81) bland kvinnor jämfört med män. En förhöjd otrygghetsrisk finns även bland de yngsta och de äldsta åldersgrupperna samt bland utrikesfödda och personer med två utrikesfödda föräldrar. Sammantaget förklarar variablerna i modell A drygt 5 procent av variationen i otrygghet (Nagelkerke 0,06).¹⁸

I modell B har variablerna familjetyper, inkomst, utbildningsnivå, bostadstyp och sysselsättning lagts till. Skillnaderna är störst för faktorerna utbildningsnivå och bostadstyp. Risken för otrygghet är 60 procent större för personer med endast förgymnasial utbildning (RR 1,6) jämfört med de som har en eftergymnasial utbildning. Ett liknande förhållande framgår även för de som bor i flerfamiljshus jämfört med de som bor i småhus (RR 1,56). Vad gäller sysselsättningsvariabeln så framgår en överrisk bland framför allt sjukskrivna personer (RR 1,35). För kategorin arbetssökande finns endast en mindre överrisk (RR 1,1). Vad gäller inkomstkategorin är skillnaderna relativt små. Inkomstkvarter 1 (gruppen med lägst inkomst) innebär störst risk att känna sig otrygg i bostadsområdet (RR 1,15). För variabeln familjetyper är skillnaderna i stort sett obefintliga eller inte signifikanta.

I modell C adderas variabler kopplade till utsatthet för brott. Resultaten visar att de som utsatts för brott mot person under föregående år¹⁹ har drygt 70 procent större risk att uppleva otrygghet jämfört med de som inte har det (RR 1,73). En överrisk finns även bland de som under föregående år utsatts för brott mot hushåll (RR 1,44) liksom de med någon närstående som utsatts för brott (RR 1,71). I modell C framgår även att åldersgruppen 16–24 år, som tidigare hade överrisk, i stället har en underrisk (RR 0,86) vid kontroll för övriga variabler.

Sammantaget visar regressionerna att bakgrundsvariablerna tillsammans förklarar cirka 17 procent (nagelkerke 0,17) av risken för otrygghet. Störst betydelse för otryggheten har kön, utbildningsnivå och egen eller närståendes utsatthet för brott, där kvinnor, lågutbildade och personer som själva utsatts för brott eller har närstående som utsatts, i störst utsträckning känner sig otrygga i sitt bostadsområde. Sambanden är relativt oförändrade mellan modellerna. I modell B framgår dock att överrisken minskar något för

¹⁸ Nagelkerke är ett mått på hur väl de oberoende variablerna kan förklara skillnader i den beroende variabeln (i det här fallet otrygghet)

¹⁹ För att följa utvecklingen av utsattheten för brott är frågan i NTU ställd så att den endast gäller utsatthet under föregående år. Det är emellertid troligt att otryggheten även är högre bland personer som utsatts för brott för mer än ett år sedan, vilket är något som inte varit möjligt att kontrollera för här.

utrikesfödda och personer med två utrikesfödda föräldrar när vi kontrollerar för olika socioekonomiska faktorer, samt att den försvinner helt för åldersgruppen 16–24 år. Vid kontroll för egen eller närståendes utsatthet för brott framgår en underrisk för åldersgruppen 16–24 år samtidigt som riskkvoterna ökar något för kvinnor och personer i åldersgruppen 66–84 år. Överrisken bland unga tycks med andra ord kunna förklaras av att de är mer brottsutsatta.

Tabell 3. risk (riskkvot) att känna sig ganska eller mycket otrygg vid utevistelse i det egna bostadsområdet. Resultaten anges i riskvoter (RR). NTU 2017–2020.

	Modell A	Modell B	Modell C
<i>Kön (ref. man)</i>			
Kvinna	1,81 ***	1,83 ***	1,95 ***
<i>Ålder (ref. 25–44 år)</i>			
16–24	1,24 ***	1,01	0,86 ***
45–64	0,93***	0,93 ***	1
65–84	1,13***	1,04**	1,22***
<i>Utländsk bakgrund (ref. svenskfödda, en eller båda föräldrar svenskfödda)</i>			
Båda föräldrarna utrikesfödda	1,28***	1,20***	1,19***
Utrikesfödda	1,35***	1,23***	1,20***
<i>Familjetyp (ref. sammanboende med barn)</i>			
Sammanboende utan barn	-	0,97*	0,98
Ensamstående utan barn	-	0,96**	0,93***
Ensamstående med barn	-	1,05	0,92**
<i>Inkomst (ref. kvartil 4)</i>			
Kvartil 1	-	1,15***	1,14***
Kvartil 2	-	1,13***	1,14***
Kvartil 3	-	1,05***	1,07***
<i>Utbildningsnivå (ref. eftergymnasial)</i>			
Förgymnasial	-	1,6***	1,63***
Gymnasial	-	1,47***	1,47***
<i>Bostadstyp (ref. småhus)</i>			
Flerfamiljshus	-	1,56***	1,53***
<i>Sysselsättning (ref. arbetande)</i>			
Arbetssökande	-	1,11***	1,11***
Sjukskriven alt. sjuk- eller aktivitetsersättning	-	1,35***	1,31***
Övrigt (t.ex. studerande eller pensionär)	-	1,01	1,05**
<i>Utsatt för brott mot person under föregående år (ref. nej)</i>			
Ja	-	-	1,73***
<i>Utsatt för brott mot hushåll under föregående år (ref. nej)</i>			
Ja	-	-	1,44***
<i>Närstående utsatt för brott under föregående år (ref. nej)</i>			
Ja	-	-	1,71***
Nagelkerke	0,06	0,1	0,17

**** Statistiskt signifikant på 0,1-procentsnivån. ** Statistiskt signifikant på 1-procentsnivån.

* Statistiskt signifikant på 5-procentsnivån.

Kommunala skillnader i otrygghet vid kontroll för individfaktorer

I figur 4 redovisas otrygghet på kommunnivå med kontroll för variablerna i tabell 3. Det innebär att modellen tar hänsyn till de individfaktorer som redovisades i tabell 3. På så sätt blir det möjligt att se om skillnaderna i otrygghet mellan kommunerna kan förklaras av att kommunernas population i olika utsträckning tillhör grupper som har en ökad benägenhet för att känna sig otrygga.²⁰

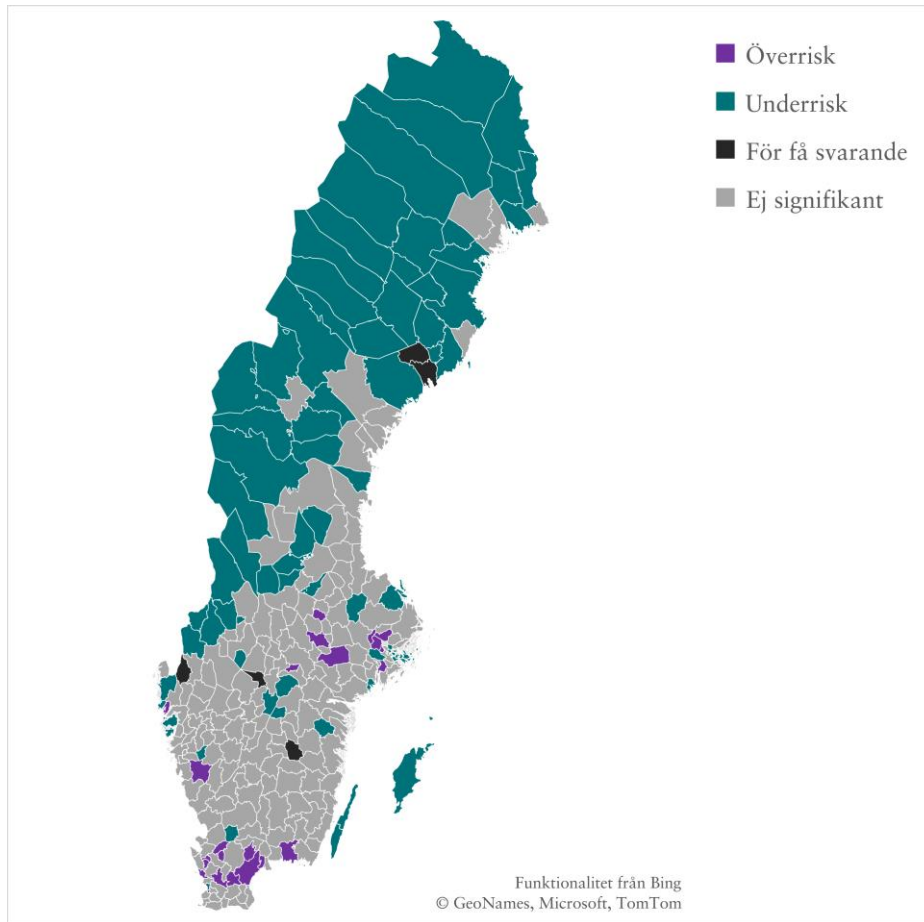
Resultaten av kommunjämförelsen som redovisas i figur 4²¹ nedan ger en delvis likartad bild som tidigare (se figur 2). Antalet kommuner med en signifikant högre risk för otrygghet än referenskommunen²² tenderar att vara större i landets mer befolkningstäta områden nära storstadsregionerna, och lägre i framför allt landets norra och mer glesbefolkade delar. De kommuner som, efter konstanthållning för individfaktorer, har en högre risk för otrygghet motsvarar 2 procent av Sveriges landyta men cirka 12 procent av befolkningen. På omvänt vis utgör de kommuner med lägst risk för otrygghet 59 procent av landytan men endast 16 procent av befolkningen. Antalet kommuner med en överrisk för otrygghet blir alltså mindre när hänsyn tas till individfaktorer, medan antalet kommuner med en underrisk ökar.

²⁰ Som nämnts i kortanalysens metoddel är det dock svårt att helt särskilja individfaktorer från områdesfaktorer då de kan överlappa med varandra. Det kan därför antas att resultaten i viss mån även återspeglar skillnader i områdesfaktorer.

²¹ Kartbilden redovisar endast kommuner. Överrisker i stadsdelar i Stockholm, Göteborg och Malmö går således inte att se i figuren, men ingår i själva analysen.

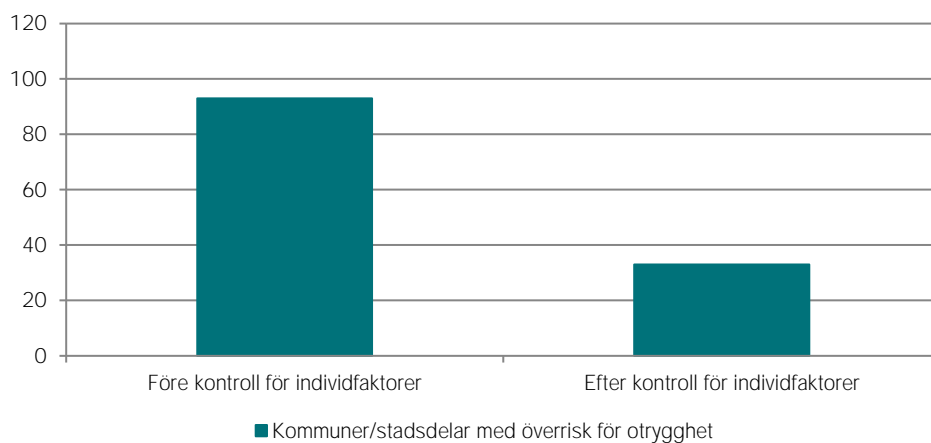
²² Som tagits upp i metodavsnittet har Forshaga använts som referenskategori i de logistiska regressionerna, eftersom kommunen har samma andel som känner sig otrygga i bostadsområdet som genomsnittet i NTU 2017–2020.

Figur 4. Karta med indelning av Sveriges kommuner utifrån om risk att känna sig otrygg med att vistas utomhus kvällstid i det egna bostadsområdet. Konstanthållet för individfaktorer. NTU 2017–2020.

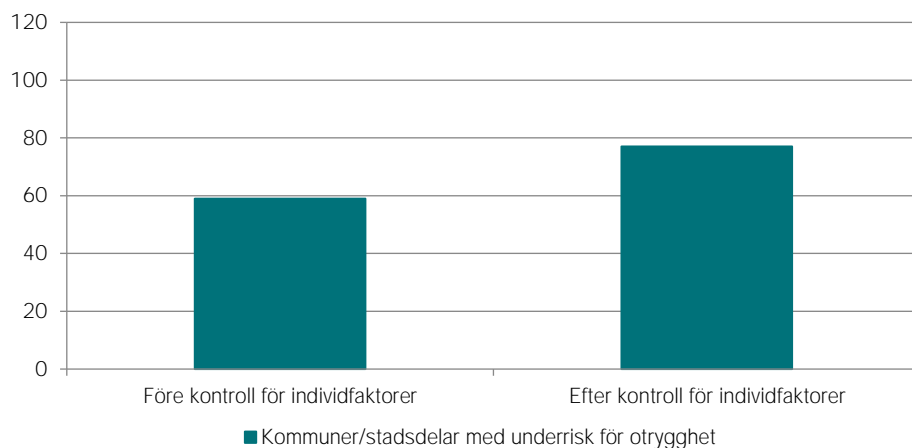
I figur 5 redovisas antalet kommuner med en signifikant överrisk före respektive efter kontroll för individfaktorer. Som framgår av figuren minskar antalet kommuner/stadsdelar med en överrisk från 93 till 33 när hänsyn tas till individfaktorer.

Figur 5. Antal kommuner/stadsdelar med en signifikant överrisk före respektive efter kontroll av individfaktorer. NTU 2017–2020.

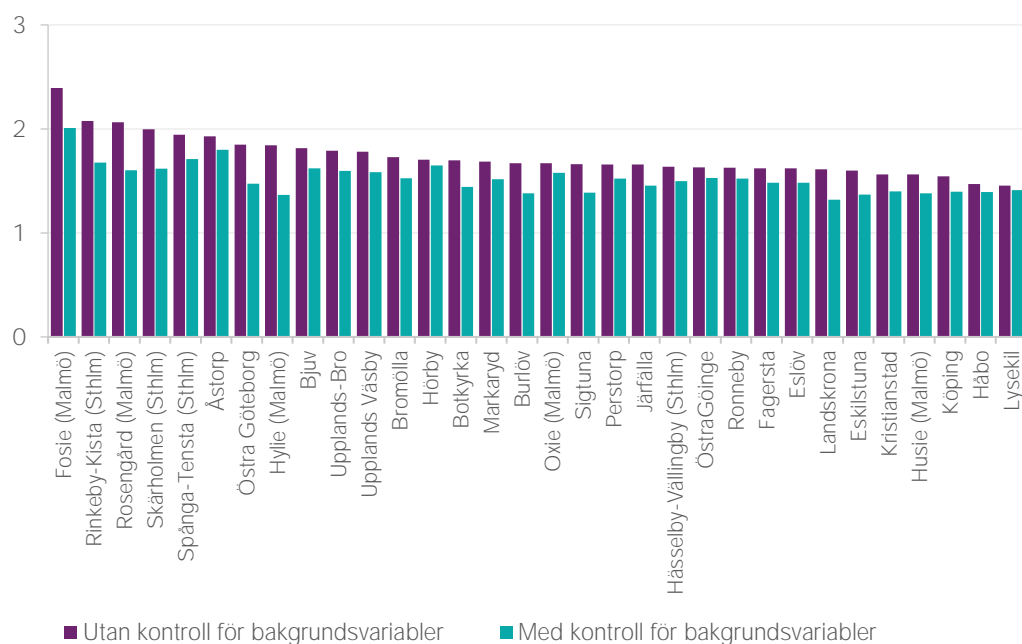
I figur 6 redovisas antalet kommuner med en signifikant underrisk för otrygghet. Av resultaten framgår att antalet kommuner som har en signifikant underrisk för otrygghet ökar från 59 till 77 vid kontroll för individfaktorer.

Figur 6. Antal kommuner/stadsdelar med en signifikant underrisk före respektive efter kontroll av individfaktorer. NTU 2017–2020.

Som framgått ovan kvarstår en signifikant överrisk för 33 kommuner/stadsdelar efter kontroll för individfaktorer. För samtliga av dessa kommuner har dock riskkvoterna blivit mindre, vilket framgår av figur 7. Hur stor minskningen är varierar dock mellan de olika områdena. I Malmöstadsdelen Hyllie minskade överrisken med över 25 procent (från RR 1,84 till RR 1,37), vilket kan jämföras med Örkelljunga där överrisken var i princip oförändrad (från RR 1,44 till RR 1,40). I genomsnitt minskade riskkvoterna med 12 procent för kommuner/stadsdelar med en signifikant överrisk vid kontroll för individfaktorerna. Även för de kommuner/stadsdelar där otryggheten är som högst verkar det med andra ord som att en del av otryggheten kan förklaras av individsammansättningen.

Figur 7. Skillnader i riskkvoter (y-axel) med respektive utan kontroll för individfaktorer för kommuner/stadsdelar med en signifikant överrisk för otrygghet. NTU 2017–2020.

I tabell 4 redovisas de tio kommuner med störst över- respektive underrisk för otrygghet vid kontroll för individfaktorer.²³ Som redan påpekats är riskkvoterna lägre, men i övrigt är resultaten likartade de som framgick utan kontroll för individfaktorer (se tabell 2 på sid 16). De tio kommuner/stadsdelar med störst respektive minst risk är med andra ord till stor del samma som tidigare,²⁴ även om rangordningen skiljer sig åt i viss mån. Något som kan noteras är att samtliga av de fem Malmö- och Stockholmsstadsdelarna med en hög överrisk har minst ett område som polisen kategoriserat som utsatt eller särskilt utsatt (Polismyndigheten 2019).

²³ Riskkvoter för övriga kommuner (med statistiskt signifikanta resultat) redovisas i tabell 7 och 8 i bilaga 1.

²⁴ Undantagen är Hörby och Upplands Väsby som tillkommit bland de kommuner/stadsdelar med störst risk, och Jokkmokk och Arvidsjaur bland dem med lägst risk.

Tabell 4. De tio kommuner/stadsdelar med störst över- respektive underrisk för otrygghet vid kontroll för individfaktorer. Rangordnat efter riskkvot (RR). NTU 2017–2020.

Överrisk	RR	Underrisk	RR
Fosie (Malmö)	2,01	Storuman	0,21
Åstorp	1,80	Sorsele	0,22
Spånga-Tensta (Sthlm)	1,71	Jokkmokk	0,28
Rinkeby-Kista (Sthlm)	1,68	Åsele	0,28
Hörby	1,65	Malå	0,29
Bjuv	1,62	Ånge	0,32
Skärholmen (Sthlm)	1,62	Arvidsjaur	0,32
Rosengård (Malmö)	1,60	Bräcke	0,32
Upplands-Bro	1,60	Arjeplog	0,33
Upplands Väsby	1,58	Vaxholm	0,33

Avslutande diskussion

I genomsnitt uppgav drygt 28 procent av befolkningen att de kände sig ganska eller mycket otrygga med att vistas i sitt bostadsområde på kvällstid 2017–2020, men som kortanalysens resultat visar, varierar andelen otrygga till stor del mellan olika kommuner (6–59 procent). Överlag är risken för otrygghet större i landets södra och mellersta delar medan den är betydligt mindre i de norra delarna. En del av förklaringen kan vara att landets södra delar är mer tätbefolkade än kommuner längre norrut. Om olika händelser som kan ge upphov till otrygghet sker på en liten geografisk yta där det bor många människor är det troligt att fler upplever större otrygghet än om samma händelser sker mer jämnt fördelat över ett större område (Brå 2020). Tidigare undersökningar har även visat att kommuner som ligger i anslutning till storstadsregionerna är mer brottsutsatta jämfört med andra områden (Brå 2021).

Kortanalysen visar att de undersökta individfaktorerna har betydelse för upplevelsen av otrygghet. Kvinnor, äldre och personer med utländsk bakgrund har en större risk att känna sig otrygga vid utevistelse i bostadsområdet under kvällstid. Detsamma gäller personer som saknar eftergymnasial utbildning, liksom arbetslösa eller sjukskrivna personer. Kortanalysen visar även att egen eller närståendes utsatthet för brott har betydelse, då dessa faktorer tillsammans med kön hade störst inverkan på risken att känna sig otrygg. Samtidigt visar resultaten att individfaktorerna sammantaget förklarar cirka 17 procent av variationen i otrygghet, och i kommunjämförelsen kvarstår en signifikant överrisk för otrygghet i 33 av kommunerna/stadsdelarna. Otryggheten är med andra ord ojämnt fördelad även när hänsyn tas till individsammansättningen.

Att de individfaktorer som undersökts här inte förklarar hela variationen i otrygghet är emellertid ett väntat resultat då det finns många faktorer som inte kunnat undersökas inom ramen för kortanalysen. Det finns flera andra individfaktorer som inte varit möjliga att undersöka här, som till exempel fysisk och psykisk hälsa och upplevelse av sårbarhet. Men framför allt finns det många faktorer på andra analysnivåer som sannolikt förklarar en del av resultaten. I kortanalysens indelning diskuterades till exempel hur olika yttre

omständigheter i kommunerna, liksom boendesegregation, kan skapa olika förutsättningar för trygghet. Att hälften av områdena med störst otrygghetsrisk utgörs av stadsdelar i Stockholm eller Malmö, varav samtliga har minst ett område som polisen definierat som utsatt område, skulle delvis kunna bero på såväl segregationseffekter som yttre omständigheter i form av till exempel skjutningar eller öppen narkotikahandel.^{25 26} Det är även tänkbart att själva klassificeringen av ett område som utsatt, liksom massmediernas rapportering, kan ha en inverkan på otryggheten (Heber 2011; Sandstig 2010). Det hade därmed även varit intressant att även titta närmare på sådana förklaringar.

Sammantaget indikerar resultaten att otryggheten i kommunerna delvis förklaras av individsammansättningen, och att skillnaderna i otrygghet således minskar om hänsyn tas till detta – även om de övergripande mönstren vad gäller den geografiska fördelningen av otrygghet till stor del kvarstår. Resultaten visar grovt hur otryggheten varierar i olika delar av landet, liksom hur det skiljer sig mellan olika grupper i befolkningen. Det kan även ge en indikation om vilka grupper som har störst behov av trygghetsskapande insatser (till exempel kvinnor och lågutbildade). För att kunna rikta mer specifika insatser lokalt hade det dock varit användbart att analysera otryggheten på en lägre geografisk nivå såsom bostadsområden, och med hänsyn tagen till förklaringar utöver individnivå, då otryggheten sannolikt till stor del även varierar inom kommunerna. Förhoppningsvis är detta något som kan undersökas närmare framöver.

²⁵ Som nämnts i metodkapitlet överlappar sannolikt flera individfaktorer med olika områdesfaktorer. Det är därför rimligt att anta att individsammansättningen delvis återspeglar vissa områdesfaktorer såsom brottslighet, i synnerhet för stadsdelarna.

²⁶ Enligt polisens bedömningskriterier ska ett utsatt område karaktäriseras av låg socioekonomisk status där kriminalitet har en inverkan på lokalsamhället, exempelvis genom öppen narkotikahandel eller offentliga våldshandlingar som riskerar att drabba tredje person (Polismyndigheten 2019).

Referenser

- Brottsförebyggande rådet, Brå (2009): Otrygghet och segregation. Bostadsområdets betydelse för allmänhetens otrygghet och oro för brott. Rapport 2008:16. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2018): Brotts mot äldre. Om utsatthet och otrygghet. Rapport: 2018:7. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2019): Nationella trygghetsundersökningen – resultat på kommunal nivå. En sammanställning av centrala resultat från NTU 2017–2018. NTU kortanalys 1/2019. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2020a): Nationella trygghetsundersökningen 2020. Om utsatthet, otrygghet och förtroende. Rapport 2020:8. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2020b): Kommunernas brottsförebyggande arbete och identifierade problem. En jämförelse mellan NTU och Brås enkät till samordnare i kommuner. Kortanalys4/2020. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2020c): Nationella trygghetsundersökningen 2020. Teknisk rapport. Rapport 2020:9. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Ceccato, V. och Bamzar, R. (2016). Elderly victimization and fear of crime in public spaces. *International criminal justice review*. Volym 26, nr 2, s. 115–133.
- Heber, A. (2011). Fear of crime in the Swedish daily press – descriptions of an increasingly unsafe society. *Journal of Scandinavian Studies in Criminology and Crime Prevention*. Volym 26, nr 2, s. 115–133.
- Killias, M. och Clerici, C. (2000). Different measures of vulnerability in their relation to different dimensions of fear of crime. *British journal of criminology*. Volym 12, nr 1, s. 63–79.

Mellgren, C. och Kronkvist, K. (2013). Trygghet i lokalområdet. Resultat från Oxie områdesundersökning 2012. Om upplevelser av trygghet, brott och lokala problem. Malmö: Fakulteten för hälsa och samhälle, Malmö Högskola

Polismyndigheten (2019). Kriminell påverkan i lokalsamhället – En lägesbild för utvecklingen i utsatta områden. Nationella operativa avdelningen, Underrättelseenheten.

Sampson, R. J., Raudenbush, S. W. & Earls, F. (1997). Neighborhoods and Violent Crime: A Multilevel Study of Collective Efficacy. *Science*, Volym 277, nr 5328, s. 918–924.

Sandstig, G (2010). Otrygghetens landskap. En kartläggning av otryggheten i stadsrummet och en analys av bakomliggande orsaker, med fokus på mediernas roll. Institutionen för journalistik, medier och kommunikation. Göteborgs universitet

Zhang, J., & Kai, F. Y. (1998). What's the relative risk? A method of correcting the odds ratio in cohort studies of common outcomes. *Jama*, Volym 280, nr19, s.1690–1691.

Bilagor

Bilaga 1. Riskkvoter utan kontroll för individfaktorer

Tabell 5. Riskkvoter för de kommuner/stadsdelar med en statistiskt signifikant underrisk för att invånarna ska känna sig otrygga utomhus i det egna bostadsområdet kvällstid (utan kontroll för individfaktorer). NTU 2017–2020.

Kommun/stadsdel	Riskkvot (RR)	Kommun/stadsdel	Riskkvot (RR)	Kommun/stadsdel	Riskkvot (RR)
Storuman	0,27	Gagnef	0,50	Ovanåker	0,63
Sorsele	0,34	Tjörn	0,51	Trosa	0,64
Vaxholm	0,36	Pajala	0,51	Munkfors	0,66
Arjeplog	0,38	Kinda	0,51	Lycksele	0,66
Bräcke	0,38	Bollebygd	0,54	Säter	0,66
Åsele	0,39	Ekerö	0,54	Nordanstig	0,66
Malå	0,39	Torsby	0,56	Rättvik	0,67
Ånge	0,39	Övertorneå	0,56	Sunne	0,67
Vindeln	0,40	Leksand	0,56	Örnsköldsvik	0,69
Dorotea	0,40	Ragunda	0,57	Mörbylånga	0,69
Öckerö	0,41	Överkalix	0,57	Skellefteå	0,69
Jokkmokk	0,42	Älvdalen	0,57	Danderyd	0,70
Berg	0,46	Arvidsjaur	0,57	Piteå	0,70
Vilhelmina	0,46	Älvsbyn	0,57	Vadstena	0,70
Åre	0,46	Orust	0,58	Strömsund	0,70
Krokom	0,46	Robertsfors	0,58	Gotland	0,72
Vansbro	0,46	Tanum	0,61	Östhammar	0,72
Vännäs	0,47	Borgholm	0,61	Mora	0,73
Malung-Sälen	0,48	Sotenäs	0,62	Kalix	0,75
Härjedalen	0,49	Hammarö	0,63		

Tabell 6. Riskkvoter för de kommuner/stadsdelar med en statistiskt signifikant överrisk för att invånarna ska känna sig otrygga utomhus i det egna bostadsområdet kvällstid (utan kontroll för individfaktorer). NTU 2017–2020.

Kommun/stadsdel	Riskkvot (RR)	Kommun/stadsdel	Riskkvot (RR)	Kommun/stadsdel	Riskkvot (RR)
Malmö Fosie	2,39	Kristianstad	1,56	Västerås	1,40
Sthlm Rinkeby-Kista	2,08	Malmö Husie	1,56	Sandviken	1,39
Malmö Rosengård	2,06	Tomelilla	1,55	Södertälje	1,37
Sthlm Skärholmen	2,00	Köping	1,54	Malmö Västra innerstaden	1,36
Sthlm Spånga-Tensta	1,94	Skara	1,52	Gbg Lundby	1,36
Åstorp	1,93	Haninge	1,52	Hultsfred	1,35
Gbg Östra Gbg	1,85	Kumla	1,51	Surahammar	1,35
Malmö Hyllie	1,84	Malmö Kirseberg	1,50	Tranås	1,35
Bjuv	1,82	Avesta	1,49	Karlshamn	1,35
Upplands-Bro	1,79	Nybro	1,49	Mönsterås	1,35
Upplands Väsby	1,78	Klippan	1,48	Katrineholm	1,34
Bromölla	1,73	Trollhättan	1,47	Norberg	1,34
Hörby	1,70	Håbo	1,47	Norrköping	1,33
Botkyrka	1,70	Olofström	1,46	Uddevalla	1,33
Gbg Angered	1,69	Filipstad	1,46	Huddinge	1,33
Markaryd	1,69	Tibro	1,46	Gbg Norra Hisingen	1,33
Burlöv	1,67	Strömstad	1,46	Ystad	1,32
Malmö Oxie	1,67	Lysekil	1,45	Sthlm Enskede-Årsta-Vantör	1,32
Sigtuna	1,66	Sölvesborg	1,45	Karlskoga	1,31
Perstorp	1,66	Borlänge	1,45	Skurup	1,30
Järfälla	1,66	Gävle	1,45	Nynäshamn	1,30
Sthlm Hässelby-Vällingby	1,64	Örkelljunga	1,44	Hedemora	1,30
Östra Göinge	1,63	Sundbyberg	1,43	Örebro	1,30
Ronneby	1,63	Sthlm Farsta	1,43	Ludvika	1,29
Fagersta	1,62	Malmö Centrum	1,43	Nässjö	1,29
Eslöv	1,62	Hässleholm	1,42	Falköping	1,29
Landskrona	1,61	Arboga	1,41	Ängelholm	1,29
Malmö Södra innerstaden	1,60	Osby	1,41	Härnösand	1,28
Eskilstuna	1,60	Gbg Askim- Frölunda-Högsbo	1,41	Staffanstorp	1,28
Helsingborg	1,59	Söderhamn	1,40	Borås	1,27
Hallstahammar	1,58	Trelleborg	1,40	Sollentuna	1,27

Bilaga 2. Riskkvoter med kontroll för individfaktorer

Tabell 7. Riskkvoter för de kommuner/stadsdelar med en statistiskt signifikant underrisk för att invånarna ska känna sig otrygga utomhus i det egna bostadsområdet kvällstid (med kontroll för individfaktorer). NTU 2017–2020.

Kommun/stadsdel	Riskkvot (RR)	Kommun/stadsdel	Riskkvot (RR)	Kommun/stadsdel	Riskkvot (RR)
Storuman	0,21	Vansbro	0,46	Danderyd	0,60
Sorsele	0,22	Leksand	0,46	Östhammar	0,60
Jokkmokk	0,28	Torsby	0,47	Rättvik	0,60
Åsele	0,28	Åre	0,48	Munkfors	0,61
Malå	0,29	Ekerö	0,49	Piteå	0,61
Ånge	0,32	Övertorneå	0,50	Örgryte-Härlanda	0,62
Arvidsjaur	0,32	Ragunda	0,50	Strömsund	0,62
Bräcke	0,32	Borgholm	0,50	Värmdö	0,63
Arjeplog	0,33	Bollebygd	0,51	Mörbylånga	0,63
Vaxholm	0,33	Orust	0,52	Kalix	0,63
Vindeln	0,35	Karlsborg	0,53	Eda	0,63
Dorotea	0,36	Lycksele	0,54	Kiruna	0,64
Öckerö	0,36	Sotenäs	0,54	Lidingö	0,65
Vilhelmina	0,36	Säter	0,55	Sthlm Norrmalm	0,65
Berg	0,39	Överkalix	0,56	Umeå	0,66
Härjedalen	0,40	Tanum	0,57	Årjäng	0,66
Trosa	0,41	Gotland	0,57	Täby	0,66
Gagnef	0,41	Norsjö	0,57	Lomma	0,66
Tjörn	0,42	Älvsbyn	0,57	Sthlm Kungsholmen	0,67
Malung-Sälen	0,42	Skellefteå	0,58	Nacka	0,67
Nordanstig	0,42	Örnsköldsvik	0,58	Gällivare	0,68
Krokom	0,42	Vadstena	0,59	Mark	0,68
Pajala	0,43	Hammarö	0,59	Askersund	0,68
Älvdalen	0,44	Sunne	0,59	Arvika	0,68
Ovanåker	0,44	Åtvidaberg	0,59	Heby	0,69
Vännäs	0,46	Södermalm	0,59		

Tabell 8. Riskkvoter för de kommuner/stadsdelar med en statistiskt signifikant överrisk för att invånarna ska känna sig otrygga utomhus i det egna bostadsområdet kvällstid (med kontroll för individfaktorer). NTU 2017–2020.

Kommun/stadsdel	Riskkvot (RR)	Kommun/stadsdel	Riskkvot (RR)
Malmö Fosie	2,01	Fagersta	1,48
Åstorp	1,80	Eslöv	1,48
Sthlm Spånga-Tensta	1,71	Östra Göteborg	1,47
Sthlm Rinkeby-Kista	1,68	Järfälla	1,45
Hörby	1,65	Botkyrka	1,44
Bjuv	1,62	Lysekil	1,41
Sthlm Skärholmen	1,62	Örkelljunga	1,40
Malmö Rosengård	1,60	Kristianstad	1,40
Upplands-Bro	1,60	Köping	1,39
Upplands Väsby	1,58	Håbo	1,39
Malmö Oxie	1,58	Sigtuna	1,39
Östra Göinge	1,53	Burlöv	1,38
Bromölla	1,52	Malmö Husie	1,38
Ronneby	1,52	Eskilstuna	1,37
Perstorp	1,52	Malmö Hyllie	1,37
Markaryd	1,52	Landskrona	1,32
Sthlm Hässelby-Vällingby	1,50		

Brå – kunskapscentrum för rättsväsendet

Myndigheten Brå verkar för att brottsligheten minskar och tryggheten ökar i samhället. Det gör vi genom att ta fram fakta och sprida kunskap om brottslighet, brottsbekämpning och brottsförebyggande arbete, till i första hand regeringen och myndigheter inom rättsväsendet.

Vid citat eller användande av tabeller, figurer och diagram ska källan Brå anges. För att återge bilder, fotografier och illustrationer krävs upphovspersonens tillstånd.

Publikationen finns som pdf på www.bra.se. På begäran kan Brå ta fram ett alternativt format. Frågor om alternativa format skickas till tillgangligt@bra.se

Brottsförebyggande rådet

BOX 1386 / TEGNÉRGATAN 23, SE-111 93 STOCKHOLM

TELEFON +46 (0)8 527 58 400 • E-POST INFO@BRA.SE • WWW.BRA.SE